

Stockholm den 28 oktober 2020

Till Arbetsmarknadsdepartementet
Dnr A2020/01495
103 33 Stockholm

KLYS yttrande över SOU 2020:37 Ett nytt regelverk för arbetslöshetsförsäkringen

Presentation

KLYS– Konstnärliga och Litterära Yrkesutövarers Samarbetsnämnd - utgör genom sina 14 medlemsorganisationer en samlad röst för professionella kulturskapare i Sverige. Vi företräder nästan 30.000 konstnärligt och litterärt verksamma inom områdena bild/form, scen/film, musik och litteratur/journalistik. De allra flesta av dessa är frilansare i någon form och tar uppdrag som visstidsanställda och/eller som egenföretagare.

KLYS träffade företrädare för den aktuella utredningen i mars 2019 och beskrev då kulturarbetsmarknadens särprägel och svårigheten för frilansande kulturskapare, såväl arbetstagare med korta anställningar som egenföretagare som tar uppdrag på faktura, att få tillgång till arbetslöshetsförsäkringen. Vi lämnade vid mötet också skriftliga synpunkter och framförde flera förslag som vi menar krävs för att underlätta för denna utsatta yrkesgrupp på arbetsmarknaden att kunna få tillgång till a-kassa.

Inledning

Att kulturskapares social trygghet är svag, inte minst när det gäller arbetslöshetsförsäkringen, har flera utredningar och rapporter konstaterat under senare år, t ex den konstnärspolitiska utredningen SOU 2018:23 Konstnär – oavsett villkor. Den utsatta situationen för dessa yrkesgrupper har också blivit särskilt tydlig under rådande pandemi.

Antalet kulturskapare med traditionella tillsvidareanställningar är mycket få. Istället präglas kulturarbetsmarknaden av olika former av tidsbegränsade anställningar, av egenföretagande och av olika kombinationer av anställningar och egenföretagande, s k kombinatörer, som både har A- och F-skattesedel. Kombinatörerna är en växande grupp och utgör nästan en fjärdedel av de konstnärligt yrkesverksamma jämfört med endast 3 % av övriga befolkningen. Detta framgår av myndigheten Konstnärsnämndens rapport Konstnärernas demografi, inkomster och sociala villkor från 2016/17.

Kännetecknande är dessutom att arbetsförhållandena normalt skiftar över tiden. Ersättningsnivåerna är generellt låga, och varierar ofta kraftigt över tid, vilket tillsammans med återkommande perioder av arbetslöshet, undersysselsättning och/eller inkomstlöshet medverkar till att de lagstadgade sociala trygghetssystemen ger ett dåligt utfall. Detta gäller även yrkesverksamma kulturskapare som är väl etablerade och i övrigt har en fast förankring på arbetsmarknaden.

KLYS – EN SAMLAD RÖST FÖR SVERIGES KULTURSKAPARE

Sveriges Författarförbund, Dramatikerförbundet, Svenska Journalistförbundet, Läromedelsförfattarna, Konstnärernas Riksorganisation, Svenska Tecknare, Svenska Fotografers Förbund, Föreningen Svenska Tonsättare, SKAP, Federationen Svenska Musiker, Teaterförbundet för scen och film, Sveriges Scenkonstregissörer, Oberoende Filmars Förbund, Unionen- fackklubben vid SR, SVT och UR

Enligt Konstnärsnämndens ovan nämnda rapport har de yrkesverksamma kulturskaparnas inkomster halkat efter rejält jämfört med övriga befolkningens under en tioårsperiod. Medan inkomstökningen för befolkningen i stort ökat med 18 % under den undersökta perioden ligger inkomstökningen bara på 4 % för konstnärer. Detta trots att kulturskapare ofta har högre utbildningar och arbetar fler timmar än befolkningen i övrigt.

Det har visat sig svårt för arbetslöshetsförsäkringen att med nuvarande regler skapa tillräcklig trygghet för frilansande kulturskapare. Bland de många som befinner sig utan arbete, men inte är i systemet, finns åtskilliga inom kultursektorn. Inte för att de har en lägre sysselsättningsgrad än övriga yrkesverksamma, utan för att regelverket i systemet utestänger dem. Enligt Konstnärsnämndens rapport har **andelen konstnärer som erhållit arbetsmarknadsstöd under den senaste tioårsperioden minskat kraftigt från 30 till 12 % jämfört med befolkningen från 13 till 8 %**.

Orsaken är främst ändrade a-kasseregler, men också att allt fler kulturskapare tvingas starta eget, vilket medfört att de fått svårare att kvalificera sig för försäkringen. Under den senaste 20-årsperioden har **antalet egenföretagande kulturskapare ökat rejält**, dels för att deras arbets- och uppdragsgivare vill kunna fakturera istället för att anställa (billigare och enklare för arbetsgivaren) och därför "kräver" det, dels för att regeringar under denna period uppmuntrat till nyföretagande. **Problemet är att dessa egenföretagares sociala trygghet inte har förbättrats i samma takt.**

A-kassereglerna måste därför enligt KLYS anpassas till den växande frilansarbetsmarknaden, inte minst för att främja utvecklingen inom den kulturella och kreativa sektorn i landet. Denna slutsats drar också den konstnärspolitiska utredning som nämns ovan och som också hade i uppdrag att undersöka kulturskapares sociala trygghet inklusive a-kassesystemet, i förhållande till konstnärlig verksamhet.

Den aktuella utredningen har haft ett uttalat syfte att arbetslöshetsförsäkringen ska nå fler och få en högre täckningsgrad, bl a genom att det ska bli lättare att kvalificera sig till a-kassa. Denna ambition välkomnas från KLYS. Men även om utredningen tar några steg i rätt riktning i sina förslag för att underlätta för frilansare att få a-kassa, däribland några förslag som ligger i linje med de KLYS drivit, **återstår en rad förändringar som KLYS anser behövs för att skapa en rättvisare arbetslöshetsförsäkring som också tar hänsyn till frilansares och kulturarbetsmarknadens särskilda villkor.** Eftersom den övriga arbetsmarknaden också går alltmer mot den typ av osäkra anställningsformer som råder inom kultur- och mediesektorn (jfr gig-ekonomi), **kan förslagen i utredningen inte heller anses vara tillräckliga för arbetsmarknaden i stort.**

Det är viktigt att regeringen i det fortsatta beredningsarbetet för en ny arbetslöshetsförsäkring **tar hänsyn till att många yrkesverksamma kulturskapare är etablerade och har en stark förankring på arbetsmarknaden trots att de kan ha låga och kraftigt varierande inkomster**. Som förslagen ser ut i den aktuella utredningen tycks de inte ha för avsikt att värna en frilansarbetsmarknad, där verksamheter drivs med t ex konstnärliga syften, snarare än vinstsyfte, utan **främjar framför allt de med någorlunda höga och jämna månadsinkomster**.

KLYS kommer i detta yttrande att främst kommentera de förslag som berör frilansare av olika slag.

Utredningens förslag

9. Allmänna villkor

9.7 Sökande som är företagare och 9.7.2 Vem som anses vara företagare

En problematik som utredningen **inte löser på ett önskvärt sätt är det otydliga företagarbegreppet i arbetslöshetsförsäkringen**. Frågan har utretts flera gånger utan att resultera i ny lagstiftning eller någon tillfredsställande lösning. Det har istället hänvisats till att det är en fråga för rättstillämpningen. Som praxis ser ut idag kan en frilansande arbetstagare bedömas som en sk självständig uppdragstagare och därmed betraktas som företagare i arbetslöshetsförsäkringen, trots att denne inte har ett företag och endast tar uppdrag med a-skatteskedel. Inom arbetslöshetsförsäkringen har det därigenom utvecklats ett betydligt snävare arbetstagarbegrepp än inom arbetsrätten. Det är också mer begränsat än det som gäller inom sjukförsäkringen och skatterätten.

Det läggs i utredningen ett förslag om förtydligande kring vem som är att betrakta som självständig uppdragstagare för att förbättra förutsebarheten för den enskilde genom en hänvisning till bestämmelser i inkomstskattelagen. En sådan kodifiering bedöms också vara förenlig med den praxis som vuxit fram på området. Men **enligt KLYS hjälper inte detta förtydligande den frilansande kulturskaparen**. Vi förordar istället en **utvidgad möjlighet till a-kassa på detta område**, med rättssäkra regler som gör att **arbetstagare endast undantagsvis kan klassificeras som självständig uppdragstagare**.

Utgångspunkten måste vara att den som arbetar genom olika tidsbegränsade anställningar normalt sett ska behandlas som arbetstagare. Om det framkommer uppgifter som motiverar en prövning om en person som arbetar på detta sätt ska betraktas som en självständig uppdragstagare och därmed behandlas som företagare måste detta prövas utifrån objektiva och förutsägbara kriterier. I det sammanhanget finns anledning att fästa större avseende än idag vid arbetstagarens/uppdragstagarens ekonomiska beroende.

Utvecklingen på arbetsmarknaden, och då inte endast kulturarbetsmarknaden, pekar mot att också den som har ett flertal olika uppdragsgivare ofta står i ett starkt ekonomiskt beroendeförhållande till sina uppdragsgivare, vilket bör vara en omständighet som talar för att man betraktas som en osjälvständig uppdragstagare med en med arbetstagare jämbördig ställning.

KLYS anser dessutom att det bör skapas utrymme för arbetstagare att kunna **ta enstaka arbeten mot faktura utan att behöva behandlas som företagare** och omfattas av företagarreglerna i arbetslöshetsförsäkringen. I ökad utsträckning förekommer att arbetsgivaren/uppdragsgivaren som villkor för att erbjuda arbetet kräver att detta fakturas, d v s att den enskilde uppträder som företagare. Denne måste då tacka nej till arbetet eller genom att tacka ja riskera att mista sin rätt till arbetslöshetsersättning. I utredningen Konstnärerna och trygghetssystemen SOU 2003:21 föreslogs, för att främja arbetslinjen, att frilansande arbetstagare inom kulturområdet skulle tillåtas att ta ett mindre antal uppdrag mot faktura utan att klassificeras som företagare i arbetslöshetsförsäkringen. **KLYS beklagar att någon förändring i detta hänseende inte föreslås av utredningen.**

En särskild problematik kopplad till detta är när kulturskapare anlitar s k egenanställningsföretag (faktureringsstjänster) för hjälp med fakturering. Många gånger gör frilansande kulturskapare detta i tron att de ska kunna behålla sin rätt till a-kassa mellan uppdragen. Flera a-kassor har dock gjort bedömningen att personer som anlitat egenanställningsföretag är att betrakta som s k självständiga uppdragstagare - och därmed företagare - och därför blivit nekade a-kassa, trots att de endast har a-skattesedel.

KLYS anser sammantaget att det i utredningen saknas en djupare analys av frågan om arbetslöshetsförsäkring till uppdragstagare.

9.7.4 Återupptagande av verksamheten

KLYS välkomnar den utökade möjligheten för företagare att kunna vilandeförklara sitt företag och kunna få a-kassa **en gång vart tredje år**, istället för som enligt nuvarande lagstiftning **en gång vart femte år**. KLYS delar utredningens bedömning att den nuvarande tidsgränsen på fem år är oproportionerligt lång. KLYS hade dock gärna sett en **ännu kortare tidsfrist på två år**.

Under coronakrisen har regeringen infört lättnader i a-kassesystemet som trädde i kraft den 1 juli 2020, och som innebär att en företagare under 2020 ska ha rätt att vilandeförklara sitt företag flera (obegränsat med) gånger. **Vi föreslår att den möjligheten förlängs åtminstone under 2021, med tanke på att coronakrisen ser ut att dra ut på tiden.**

KLYS anser också att **de tillfälliga lättnader** som regeringen införde per 1 juli 2020 **kring vilka aktiviteter som en företagare får vidta i sitt företag under en vilandeperiod, permanentas och utvecklas i den nya arbetslöshetsförsäkringen**. De bör dock till att börja med **förlängas under 2021**, liksom möjligheten att vilandeförklara sitt företag flera gånger.

I den nya arbetslöshetsförsäkringen bör **följande aktiviteter få vidtas av en företagare under en vilandeperiod:**

- uppdatering av webbplats eller sociala medier
- vissa begränsade marknadsföringsåtgärder
- viss begränsad kund- eller leverantörskontrakt
- utförande av enstaka uppdrag

om dessa åtgärder endast syftar till att senare kunna återuppta verksamheten.

9.7.5 Ersättning till deltidsföretagare

Lättnader i a-kassesystemet i förhållande till deltidsarbete gynnar frilansande kulturskapare, eftersom de i hög grad kombinerar egenföretagande med deltidsarbete. Det är därför viktigt för denna yrkesgrupp att deltidsföretagande möjliggörs i större utsträckning utan att företagaren mister rätten till deltidsersättning. Mot denna bakgrund **tillstyrker KLYS förslaget om att kunna få en näringsverksamhet godkänd som bisyssla redan efter sex månader istället för som idag tolv månader vid sidan av ett deltidsarbete**. Detta förslag har drivits av såväl KLYS som TCO.

Förslag angående företagare som utredningen inte tar upp

En fråga som berör företagare och som **utredningen inte tar upp är den skyddsperiod i a-kassesystemet som finns för den som startar eget företag**. KLYS förespråkar generösare möjligheter att vid nyföretagande basera inkomstvillkoret på tidigare anställningsinkomst vid uppkommen arbetslöshet. En sådan lösning är bra för de kulturskapare som verkar inom branscher där det finns anställningar och som avser att starta eget.

KLYS anser dock att det för konstnärlig verksamhet är motiverat med en betydligt längre skyddsperiod än 24 månader. Vi förespråkar **istället 36 eller 48 månader för yrkesverksamma kulturskapare (d v s tre eller fyra år)**, eftersom etableringstiden är så pass lång inom konstnärliga verksamheter och eftersom denna yrkesgrupp är särskilt utsatta när det gäller social trygghet generellt. Detta kan jämföras med den skyddstid som finns för företagare när det gäller sjukpenning, som är 36 månader både för start av aktiebolag och av enskild firma.

En sådan förlängd skyddstid hjälper dock inte dem som lämnar högre konstnärlig utbildning och som måste starta eget företag direkt, inom branscher där några anställningar inte finns och där näringsverksamhet är den enda möjliga verksamhetsformen för de kulturskapare som genomgått dessa utbildningar. Det gäller särskilt bild- och formkonstnärer, författare och musikerskapare, som mycket sällan går från anställning till företagande utan normalt direkt till eget företagande.

KLYS anser därför att möjligheterna för konstnärligt yrkesverksamma egenföretagare att få a-kassa bör utvidgas, bl a genom att **tillåta en begränsad (konstnärlig) verksamhet i företaget, t ex möjlighet att ta enstaka uppdrag på faktura, vid sidan av arbetslösheten.** Kulturskapare ska inte behöva avveckla sin verksamhet och sälja utrustning och lokaler för att kvalificera sig till arbetslöshetsförsäkring. Deltidsreglerna i 9.7.5 kan här hjälpa i viss mån, men de handlar ju framför allt om personer som redan har deltidsanställning och startar eget.

10. Inkomstvillkor

Utredningens huvudförslag innebär att arbetslöshetsförsäkringen görs om till en inkomstbortfallsförsäkring, d v s dagens arbetsvillkor (som mäts i tid) ersätts med ett inkomstvillkor, vilket underlättas genom att det fr o m 2019 finns månadsvisa inkomstuppgifter från arbetsgivare. Denna förändring är fördelaktig för personer med flera tidsbegränsade anställningar, tillfälliga arbetsgivare och kortare uppdrag, vilket är fallet för väldigt många yrkesverksamma kulturskapare med a-skattesedel. Dessa kommer inte längre behöva begära ut arbetsgivarintyg från varje arbetsgivare utan uppgifterna finns redan hos Skatteverket. **Förändringen minskar också administrationen och handläggningstiderna för a-kassorna, vilket är positivt.**

En konsekvens av förslaget är dock att den som arbetat få timmar med en hög inkomst får lättare att uppfylla villkoren, medan **den som har arbetat många timmar till en liten lön får svårare att kvalificera sig för ett försäkringsskydd.** Yrkesverksamma kulturskapare tillhör i stor utsträckning den senare kategorin, vilket bekräftas bl a av Konstnärsnämndens inkomstrapport från 2017, där det framgår att konstnärligt yrkesverksamma arbetar fler timmar, men tjänar mindre än befolkningen i övrigt. Detta är också fallet för många inom den s k gig-ekonomin.

Enligt förslaget ska man ha tjänat 120 000 kronor eller mer under de senaste 12 månaderna för att få ersättning baserad på sin inkomst. Under fyra av dessa månader ska du ha haft minst 10 000 kronor i inkomst.

Den nya arbetslöshetsförsäkringen föreslås bli en månadsbaserad försäkring istället för dag- och veckobaserad. Utredningen föreslår att inkomster från förvärvsarbete som avser mer än en kalendermånads arbete **ska kunna räknas om vid prövning av inkomstvillkoret, vilket är ett välkommet tillägg** för kulturarbetsmarknaden, där inkomsterna är ojämna över tid och betalning ofta sker i form av förskottsbetalning eller i efterhand som klumpsumma för flera månaders arbete. Det är dock **otydligt i vilka fall som detta kommer att ske, eftersom den närmare tillämpningen ska bestämmas av IAF (Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen).**

Vi är oroliga för alla de frilansande kulturskapare som tar både större och mindre/korta uppdrag, som får oregelbundet betalt ofta med låga ersättningar i klumpsumma, och där mycket repetition och förberedelser föregås av själva utförandet. **Dessa riskerar att med de nya reglerna få ett sämre försäkringsskydd.** För dessa är det problematiskt att faktorn arbetstid försvinner, eftersom de många gånger arbetar väldigt många timmar och får lite betalt. Det behövs därför i de kommande föreskrifterna **särskilda skyddsregler för yrken som t ex kräver repetition och förberedelse, där inkomsten bör uppräknas på något sätt.** Det är här viktigt att **den branschtillämpning som finns för konstnärligt arbete idag ligger med som grund** när IAF utfärdar nya föreskrifter för hur a-kassorna ska hantera inkomster för mer än en kalendermånad.

IAF bör i sina föreskrifter fastställa att yrkesverksamma kulturskapare får **räkna sin inkomst på samma sätt som man idag i branschföreskrifter värderar arbetstiden, som mer än själva utförandet.** Ett sätt att tänka i en föreskrift skulle kunna vara att IAF i föreskrift fastställer att dessa får räkna inkomst x 2 eller liknande (på samma sätt som man i branschtillämpningen idag värderar arbetstiden).

10.4.4 Särskilda bestämmelser för företagare

I utredningen föreslås att en företagare vid prövning av inkomstvillkoret ska *få* beakta inkomster från verksamhet som framgår av det senaste beslutet om slutlig skatt eller – om det är mer förmånligt – på den genomsnittliga inkomsten från verksamheten under de två år som föregår beskattningsåret i senaste beslut om slutlig skatt.

KLYS ser olyckliga konsekvenser för företagare med att deras kvalificering inte längre bygger på arbetad tid. En företagare som saknar individuppgifter - t ex enskilda näringsidkare, som utgör drygt 50 % av de yrkesverksamma kulturskaparna - och som inte har bedrivit verksamhet under en längre tid, riskerar att med utredningens förslag stå utan ersättning under en mycket lång tid även om det i slutändan skulle visa sig att villkoren för ersättning är uppfyllda. Eftersläpningen är lång för Skatteverkets beslut om slutlig skatt samtidigt som utredningen anser att interimistiska beslut endast kan användas i begränsad omfattning för denna grupp. **En inkomstförsäkring grundad på individuppgifter är därför särskilt dåligt anpassad för denna kategori företagare.**

KLYS avstyrker därför detta förslag och menar att det krävs bättre reglering för att alla företagare, inklusive enskilda näringsidkare och kombinatörer, som haft faktiska inkomster eller de facto har förvärvat arbetat också ska erhålla ett tryggt och förutsägbart försäkringsskydd. KLYS anser inte att dagens regler är tillfredsställande och en överföring av nuvarande regler – i kombination med det nya inkomstvillkoret - innebär ytterligare problem. Vi välkomnar dock lättningen i att en företagare "får" istället för "måste" använda besked om slutlig skatt samt att möjligheten att använda äldre slutskattebesked finns kvar. Men eftersom slutligt skattebesked, som ovan nämns, meddelas med betydande eftersläpning kan det ge missvisande resultat, där personer som haft betydande inkomster i flera år ändå skulle kunna gå miste om arbetslöshetsförsäkring.

Ett sätt att komma runt problematiken med eftersläpningen är att **det införs en rätt att få sin ersättning beräknad på nytt när det slutliga skattebesked som hänför sig till ramtiden har kommit** (vilket inte är möjligt enligt dagens regler), om en sådan beräkning talar till den sökandes fördel. Det måste då också vara möjligt att **väcka ett tidigare ersättningsärende – där ersättning nekats eller betalats ut med ett lågt belopp – till liv igen.** Problemet med den lösningen är att det kan gå många månader när den arbetslöse står utan ersättning innan beslutet om slutlig skatt kommer. Utredningen konstaterar att interimistiska beslut om ersättning i avvaktan på slutligt skattebesked inte är en lämplig väg att gå. **KLYS anser dock att den ovan beskrivna problematiken behöver belysas och utredas ytterligare.**

10.7 Överhoppningsbar tid vid fastställande av ramtid

När det gäller att kunna förskjuta ramtiden genom s k överhoppningsbar tid anser KLYS att **även period med statligt stipendium ska kunna räknas som överhoppningsbar tid** (liksom militär utbildning, biståndsarbete utomlands osv). Väldigt många konstnärer och kulturskapare lever i perioder av olika typer av statliga stipendier, t ex arbetsstipendium från Konstnärsnämnden och Författarfonden, och dessa är varken a-kassegrundande eller SGI-grundande, vilket försätter många kulturskapare i stor otrygghet vid efterföljande arbetslöshet eller sjukdom.

I den konstnärspolitiska utredningen SOU 2018:23 föreslogs därför att a-kassa liksom SGI bör vara **skyddad (vilandeförklarad)** under den period då kulturskapare uppbär statliga konstnärstipendier, och att frågan borde hanteras av den aktuella a-kasseutredningen, antingen inom ramen för kommittédirektiven eller genom tilläggsdirektiv från arbetsmarknadsdepartementet. Så skedde tyvärr inte trots påverkansarbete i frågan från KLYS och en uttalad ambition från kulturdepartementet att stödja kulturskaparna i denna fråga. **Vi utgår dock ifrån att frågan kan tas in i regeringens fortsatta beredning av a-kasseutredningens förslag.**

KLYS är i sammanhanget också kritisk till att den överhoppningsbara tiden begränsas till tre år från tidigare fem år. Många arbetsstipendier är tre eller t o m tioåriga.

11. Ersättningens storlek

Utredningen föreslår tre olika ersättningsnivåer 80, 65 och 50 procent av den ersättningsgrundande inkomsten beroende på hur länge den sökande har varit medlem i en a-kassa. En kraftigare nedtrappning av ersättningen föreslås också med 10 % efter 100 dagar i enlighet med utredningens tilläggsuppdrag. Detta kan innebära **en försämring för branscher med återkommande arbetslöshet, som t ex inom kulturarbetsmarknaden.**

12. Ersättningsperiodens längd

Utredningens förslag syftar till att det ska bli lättare att kvalificera sig till a-kassa, men samtidigt innebär kortare tid i jobb också att antalet ersättningsdagar blir färre. Flera yrkesverksamma kulturskapare som idag uppfyller arbetsvillkoret och kan få 300 dagar i ersättning, **riskerar med de nya reglerna att inte uppfylla inkomstvillkoret alla månader, och då få färre ersättningsdagar; 200, eller kanske till och med endast 100 dagar.**

Ersättningsperiodens längd differentieras och blir beroende av den sökandes arbetsmarknadsförankring, vilken numera mäts i inkomst istället för arbetstid. Ju mer etablerad den sökande anses vara, desto längre ersättningsperiod. Detta **drabbar återigen yrkesverksamma kulturskapare som kan ha låga och kraftigt varierande inkomster under ramtiden, trots att de är väletablerade och har en stark arbetsmarknadsförankring.**

15. Sanktioner

KLYS avfärdar utredningens slutsats om att den s k 100-dagarsregeln inte bör återinföras. Bestämmelsen som innebär att den arbetssökande ska kunna begränsa sig till att söka lämpligt arbete inom sitt yrke och inom sitt geografiska närområde under de första 100 dagarna, utan att få sänkt eller slopad a-kassa, föreslogs återinföras av den parlamentariska socialförsäkringsutredningen, PSFU (SOU 2015:21). Det gynnar varken den enskilde eller samhället i övrigt med en onödig yrkesväxling. Detta gäller inte minst på kultur- och medieområdet där många genomgått långa och resurskrävande utbildningar. **Vi räknar därför med att regeringen, till skillnad från utredningens förslag, går vidare med ett återinförande av 100-dagarsregeln i enlighet med vad PSFU föreslagit.**

För KLYS

Ulrica Källén
Verksamhetsledare KLYS